

PÄÄTÖS

Nro 369/2020
Dnro ESAVI/17504/2018

22.10.2020

ASIA

Veneiden kiinnityspoijujen ja rantalaitureiden pysyttäminen Suolaamonkarilla, Naantali

HAKIJA

Turun Pursiseura ry

VIREILLETULOTIEDOT

Hakemuksen vireilletulo

Turun Pursiseura ry on 12.9.2018 Etelä-Suomen aluehallintovirastossa vireille panemassaan ja myöhemmin täydentämässään hakemuksessa hakenut lupaa veneiden kiinnityspoijujen ja rantalaitureiden pysyttämiseen Suolaamonkarilla Naantalin kaupungissa.

Luvan hakemisen peruste ja toimivaltainen lupaviranomainen

Vesilain (587/2011) 3 luvun 2 § ja 1 luvun 7 §:n 1 momentti

ASIAN KUVAUS

Taustatiedot

Sijainti

Hankealue sijaitsee hakijan omistaman Suolaamonkarin saaren käsittävän kiinteistön Pyytinkari 529-528-1-37 edustalla yhteisellä vesialueella 529-528-876-5 ja kyseisen saaren rannoilla Naantalin kaupungissa. Suolaamonkarin pinta-ala on 0,3200 ha.

Oikeudet tarvittaviin alueisiin

Hakijan omistamalla kiinteistöllä Pyytinkari ei ole osuutta mainitusta yhteisestä vesialueesta.

Vesitaloushanke

Toteutussuunnitelma

Yleiskuvaus hankesuunnitelmasta

Kiinteistön Pyytinkari edustalla yhteisellä vesialueella on yhteensä kahdeksantoista veneiden kiinnityspoijua ja rannassa kolme kallioon ankkuroitua vesialueeseen rajoittuvaa rantalaituria. Turun Pursiseura ry on hankkinut Suolaamonkarin saaren omistukseensa vuonna 1966. Kohde on alusta alkaen ollut seuran saaritukikohtana ja sen käyttöoikeus on pursiseuran jäsenillä. Venekäyntejä saarella on vuosittain noin 600. Veneiden poijukiinnitys on ollut käytössä alusta asti ja poijujen määrä on pysynyt nykyisenä 1980-luvulta lähtien. Poijuista neljätoista sijaitsee Suolaamonkarin lounais-/länsireunalla ja neljä sen itäisen puolen laiturin edustalla. Poijuissa on vaihteleva määrä veneitä kiinnitettyinä riippuen ajankohdasta. Nykyinen poijumäärä on havaittu käytännössä välttämättömäksi ja riittäväksi pitkän toiminnan aikana.

Rakenteet

Hankealueella olemassa olevat rakenteet

Pojjut ovat muovisia ja 120 l:n vetoisia ja ne on ankkuroitu merenpohjaan betonipainoilla ja ketjuilla. Poijujen väriksi on valittu turvallisuussyistä hyvin näkyvä ja erottuva punainen. Poijujen koko on samoin valittu turvallisuus- ja käytettävyyssyistä. Iso poiju pysyy näkyvissä (pinnalla) kovallakin tuulella ja siihen voidaan tarvittaessa kiinnittää useita veneitä. Poijut tarkastetaan 4 vuoden välein nostamalla ne ketjuineen ja painoineen ylös. Samassa yhteydessä tarkastetaan poijujen painot sekä ketjut ja niiden kiinnitykset poijuun ja painoon. Syöpyneet osat uusitaan.

Poijuista yhdeksän sijoittuu Suolaamonkarin ja Pyytin saaren väliselle vesialueelle Suolaamonkarin länsi-/koillispuolelle, viisi Suolaamonkarin lounaispuolelle ja neljä Suolaamonkarin itäpuolelle. Poijut sijaitsevat noin 20 m:n etäisyydellä rannasta laiturien edustalla. Pyytin saaren kaakkoispään edustalla on kalarysä noin 35–40 m:n etäisyydellä Suolaamonkarin rannasta eli noin 15–20 m:n etäisyydellä Suolaamonkarin lounaispuolen poijuista. Suolaamonkarin itäpuolen poijujen edustalla noin 60–70 m:n etäisyydellä kulkee 2,4 m:n kulkusyvyinen vesiväylä.

Poijuihin kiinnittyvät veneet ovat keskimäärin 10,18 m pitkiä ja 3,21 m leveitä matkaveneiksi katsottavia veneitä. Arvio perustuu keskiarvoon haki-ajan rekisterissä olevista 597 veneestä. Veneet ovat pääsääntöisesti hidas-kulkuisia matkapurjeveneitä, jotka on varustettu pienitehoisilla apumootoreilla, joten ne eivät aiheuta aallonmuodostusta alueelle.

Suolaamonkarin länsi- ja etelärannalle sijoittuvan kaksiosaisen laiturin pituus on yhteensä 78,6 m (47,4 m + 31,2 m) ja itärannalle sijoittuvan laiturin pituus 16,4 m. Laiturit ovat puurakenteisia ja niissä on kansilaudat ja

välituet. Laiturit on perustettu kallionvaraisesti rannalle runkopalkkiin tukeutuen. Laiturit eivät hakijan ilmoittaman mukaan ulotu vesialueelle. Hakija on hakenut laitureille toimenpidelupaa Naantalın kaupungin rakennusvalvontaviranomaiselta. Veneet kiinnitetään poijuihin peräosasta ja rantautuminen laitureille tapahtuu veneiden keulasta.

Poijuihin kiinnittyvien veneiden enimmäismäärä on 33, jolloin niitä varten tarvittavan vesialueen pinta-ala on noin 1 078 m² (33 x veneiden keskikoko 10,18 m x 3,21 m). Kuitenkin normaalisti veneitä on kiinnittyneenä toukokuun välisenä aikana enintään 10–15 kerrallaan lukuun ottamatta vuosittain järjestettävää matkakilpapurjehdustapahtumaa kesäkuussa ja seuran kesäjuhlaa elokuussa, jolloin yleensä koko laiturikapasiteetti on käytössä ja samaan poijuun kiinnittyy useampi vene. Veneilykauden ulkopuolella loka–huhtikuussa ei Suolaamonkarissa käydä juuri lainkaan.

Ympäristön tila ja vaikutusarvio

Kaavoitus ja maankäyttö

Yleiskaava

Rymättylän kunnan (nykyisin Naantalın kaupunki) läntisen saariston osayleiskaava on vahvistettu vuonna 1994. Kaavassa Suolaamonkarin eteläpuoli on merkitty maa- ja metsätalousvaltaiseksi alueeksi, jolla on maise- arvoja (kaavamerkintä MU). Alueen ympäristöä muuttavia toimenpiteitä tulee välttää. Suolaamonkari on merkitty kaavassa ohjeelliseksi yksityiseksi venesatamaksi. Kaavassa on rakentamista koskeissa suosituksissa mainittu, että rakennukset, laiturit, lipputangot ja muut rakennelmat on sijoitettava ja toteutettava niin, että ne ovat mereltä katsottuna mahdollisimman huomaamattomia sekä että rakennuspaikoilla on säilytettävä rantaviiva sekä rantavyöhykkeen puusto ja kasvillisuus luonnonmukaisina. Suolaamonkarin pohjoispuoli on merkitty loma-asuntoalueeksi (RA).

Luonnonarvot ja luonnonsuojelu

Suojelualueet

Suolaamonkarin itä-/luoteispuolella oleva suurikokoinen Pyytin saari kuuluu Pakinaisten saariston Saaristomeren suojelualueita täydentävään Natura 2000 -verkoston alueeseen. Natura-alueeseen on koottu Rymättylän länsipuolisen saaristoalueen karuja jyrkännerantoja, joita maisemallisesti ko- mea, korkealle kohoava kallioinen Pyytin saari edustaa. Suojeluperusteena ovat alueen luontotyytit, joista runsaimpia ovat silikaattikalliot ja luonnon- metsät ja niiden merkitys uhanalaisen lajiston suojelun kannalta. Natura- määräykset Pyytin saarella eivät rajoita läheisen vesialueen käyttöä liikku- miseen, laitureiden rakentamiseen tai veneiden pitoon, vaan ne liittyvät saaren luonnonominaisuuksiin muutoin.

Merialue

Vesialueen yleistiedot

Suolaamonkari sijaitsee Korvensalmen ja Pyytinsalmen itäisessä risteyskohdassa Saaristomeren välisaaristossa. Vesialueen ekologinen tila on luokiteltu ympäristöhallinnon pintavesien luokituksessa vuodelta 2015 tyydyttäväksi. Vesisyvyys poijujen kohdalla on noin 3–4 m ja ulompana vesialueella yli 10 m. Hankealueella on runsaasti vesialueen virkistyskäyttöä kuten pienveneilyä ja virkistyskalastusta. Suolaamonkarin oikealta puolelta kulkee 2,4 m:n kulkusyvyinen Pakinaisten vesiväylä. Väylällä on säännöllistä yhteysaluksen reittiliikennettä.

Kalasto ja linnusto

Vesialue kuuluu Airisto–Velkuan kalatalousalueeseen ja se on merkitty Luonnonvarakeskuksen rannikon kalojen poikastuotantoalueiden mallinuksessa erittäin suotuisaksi silakan lisääntymisalueeksi. Hankealueen viereisen Pyytin saaren rannassa on perinteinen silakkarysäpaikka. Välisaaristoon sijoittumisensa vuoksi alue ei ole erityisen suotuisa pääasiassa sisäsaariston lahdissa lisääntyvien ahvenen, hauen tai kuhan poikastuotantoalue. Alueella esiintyy ja pesii tyypillistä saaristolinnustoa.

Hankkeen vaikutusarvio

Veneiden kiinnityspoijut Suolaamonkarin rannassa eivät vaikuta alueen suojeluarvoihin. Veneiden ankkurikiinnitykseen verrattuna poijukiinnitys on meriympäristön kannalta parempi vaihtoehto, koska siitä ei aiheudu meren pohjasedimentin sekoittumista veteen. Hakijan näkemyksen mukaan lähistöllä ei kulje sellaista veneväylää tai harjoiteta kalastusta siten, että toiminta vaikuttaisi vesiliikenteeseen tai kalastukseen, eikä lähistöllä ole asutusta, jonka etuun tai oikeuteen toiminta vaikuttaisi haitallisesti. Hanke on tarpeellinen ja välttämätön Turun Pursiseura ry:n toiminnan kannalta, eikä se loukkaa yksityistä tai yleistä etua tai vaikuta vesiliikenteeseen, kalastukseen, vesialueen muuhun käyttöön tai virtaamiin. Hankkeesta ja myönnettävästä pysyvästä käyttöoikeudesta vesialueeseen ei aiheudu hakijan käsityksen mukaan korvattavaa vahinkoa.

Korvaukset

Hakija esittää hankkeesta vesialueen omistajalle maksettavaksi korvaukseksi 200 euron vuosikorvausta.

ASIAN KÄSITTELY

Täydennykset

Hakija on täydentänyt hakemustaan 19.12.2018.

Tiedottaminen

Hakemuksesta on tiedotettu julkaisemalla kuulutus ja hakemusasiakirjat aluehallintovirastojen verkkosivuilla (<http://avi.fi/lupatietopalvelu>) 7.3.2019 –8.4.2019.

Tieto kuulutuksesta on julkaistu myös Naantalin kaupungin verkkosivuilla.

Hakemuksesta on lisäksi erikseen annettu tieto niille asianosaisille, joita asia erityisesti koskee.

Aluehallintovirasto on pyytänyt hakemuksen johdosta lausunnon Varsinais-Suomen elinkeino-, liikenne- ja ympäristökeskuksen ympäristö ja luonnonvarat -vastuualueelta, Naantalin kaupungilta, Naantalin kaupungin ympäristönsuojeluviranomaiselta, Liikenne- ja viestintävirastolta (Traficom) sekä Väyläviraston meriväyläyksiköltä.

Lausunnot

Varsinais-Suomen elinkeino-, liikenne- ja ympäristökeskuksen ympäristö ja luonnonvarat -vastuualue on todennut, että hankealue kuuluu Rymättylän–Houtskarlin välisen saariston vesimuodostumaan, jonka ekologisen tilan luokka on Kokemäenjoen–Saaristomeren–Selkämeren vesienhoitoalueen vesienhoitosuunnitelman luokituksen (2016) mukaan tyydyttävä. Tilaluokka ei ole muuttunut. Tavoitteena on saavuttaa hyvä ekologinen tila vuoteen 2027 mennessä. Vesimuodostuman kemiallinen tila on hyvä ja se tulee ylläpitää eikä tila saa huonontua. Merenhoidon tavoitteena on meriympäristön hyvä tila kaikkien merenhoidossa tarkasteltavien 11 laadullisen kuvaajan osalta. Pysytettävät rakenteet ja venesataman käyttö eivät vaikeuta vesien- tai merenhoidon tavoitteiden saavuttamista. Poijujen tarkemmat etäisyydet rantaviivasta ja/tai laiturirakenteista on esitettävä mitataavassa olevalla kartalla tai piirroksessa siten, että niiden sijainti on myöhemmin mahdollista tarkistaa. Edellä mainittu huomioon ottaen hankkeelle voidaan myöntää vesilain mukainen lupa tavanomaisin lupamääräyksiin.

Varsinais-Suomen elinkeino-, liikenne- ja ympäristökeskuksen kalatalousviranomainen on todennut, ettei se anna lausuntoa asiassa.

Naantalin kaupungin ympäristö- ja rakennuslautakunta on todennut, että hakemuksen mukaan poijut ovat olleet käytössä vuodesta 1966 lähtien ja niiden määrä on pysynyt samana. Poijujen pysyttämisen seurauksena veneliikennemäärissä ei sinänsä tapahdu kasvua eikä vesialueen käytössä muutoksia. Hakemuksessa ei ole esitetty, milloin laiturit on rakennettu, eikä laitureiden rakentamiseen tai niiden kunnostukseen ole aikaisemmin haettu toimenpidelupia. Laiturit on rakennettu sellaiselle alueelle, jolle ei ole osoitettu rakennusoikeutta kaavassa. Lisäksi laitureiden sijoittaminen ja toteutus eivät täytä osayleiskaavassa annettuja suosituksia. Mikäli laitureita kunnostetaan tai laajennetaan, voivat hankkeet edellyttää maankäyttö- ja rakennuslain mukaista poikkeamista kaavasta.

Poikkeamisen edellytykset arvioidaan kuitenkin maankäyttö- ja rakennuslain mukaan erikseen. Mikäli laitureiden ja poijujen pysyttämiseen myönnetään lupa, tulee niiden vaikutus vesialueeseen ja läheisten suojelualueiden suojeluarvoihin selvittää.

Liikenne- ja viestintävirasto (Traficom) on todennut, että hankealueen läheisyydessä kulkee Väyläviraston ylläpitämä Pakinaisten yhteysliikenneväylä, jolle on määrätty aallokon aiheuttamisen kieltö. Hankealueen läheisyyteen sijoittuu myös merenkulun kelluva turvalaite, itäviitta. Veneiden kiinnityspoijujen sijoituessa Pakinaisten yhteysliikenneväylän läheisyyteen poijukiinnityksissä tulee ottaa huomioon väylällä kulkeva vesiliikenne sekä väylän normaalista käytöstä aiheutuva aallokko.

Väyläviraston meriväyläyksikkö on todennut, että Suolaamonkarin saaren itäpuolen kiinnityspoijut sijaitsevat Pakinaisten yhteysliikenneväylän läheisyydessä. Väyläviraston meriväyläyksikkö katsoo, ettei kiinnityspoijuista aiheudu haittaa. Mitään kiinnityspoijujen rakenteita ei saa kuitenkaan asentaa väyläalueelle, jonka sijainti ilmenee lausunnon liitekartasta. Tarkemmat tiedot väyläalueen sijainnista saa Väyläviraston Turun toimipisteestä. Veneliikenteen aiheuttama aallokko saattaa haitata saareen kiinnityneitä veneitä. Mahdollisista vahingoista Väylävirasto ei ota vastuuta.

Muistutukset

AA (Kiinteistö X) on todennut, että hän on puolisonsa kanssa kalastanut yhdessä kymmeniä vuosia Suolaamonkarin vesillä. Kalastus oli yksi heidän toimeentulonsa lähde. Jäätyään leskeksi muistuttajan kalastus jäi vähemmälle, kun hän ei päässyt lähellä oleville vesille poijuista johtuen. Sitä mukaa kun poijujen määrää lisättiin vuosittain Suolaamonkarin vesialueelle verkkokalastus alueella vaikeutui ja rajoittui merkittävästi. Muistuttaja on oikeuttanut vuokralaisiaan kalastamaan kyseisillä alueilla. He eivät voi laskea verkkoja entisiin ns. hyviin paikkoihin johtuen poijuista. Muistuttaja edellyttää poijujen poistamista vesialueelta, jotta kalastus olisi tulevaisuudessa mahdollista niin kuin ennen.

BB ja CC (Kiinteistö X ja yhteinen vesialue 529-528-876-5) ovat todenneet, että Pyytin kalastuskunta omistaa pääosan Suolaamonkarin ympärillä olevasta kalavedestä. Pyytin saari on ollut muistuttajien Saarenhovin suvun omistuksessa 1920-luvulta lähtien. Pyytti on ollut ammattikalastusta harjoittava tila. Muistuttajat ovat vuokranneet kalavesiään paikallisille kalastajille ja viime vuodet Ilmalahden kalastuskunnalle. Pyytin itäpäässä oleva silakkarysän paikka on ollut käytössä ainakin 80 vuotta. Aikoinaan kun paikallinen kalastaja vuokrasi paikkaa, joku pursiseuran jäsenistä ajoi rysän päältä seurauksella, että saalis menetettiin ja rysä kärsi vaurioita. Pursiseura ei korvannut vahinkoa.

Kun pursiseura osti 1960-luvulla Suolaamonkarin, saarella ei ollut ainuttakaan poijua. Saari oli toiminut silakan ostopaikkana, josta suurilla veneillä kuljetettiin paikallisten saaliit Turkuun. Aluksi pursiseuran jäsenet käyttivät ankkurikiinnitystä.

Pursiseura alkoi vuosien mittaan vähitellen sijoittaa mereen poijuja ja tahti on vain kiihtynyt viime vuosina. Poijuja on sijoitettu mereen yhä kauemmaksi rannasta ja niitä on nyt yhteensä muistuttajien vesialueella kahdeksantoista. Pursiseura on maininnut hakemuksessaan, että poijujen määrä on pysynyt samana 1980-luvulta lähtien, mikä ei pidä paikkaansa. Ilmakuvista vuosilta 2015–2018 näkyy poijujen lisääntyminen 16 poijusta 18 poijuun. Viranomaisten saatavilla on myös vanhempia ilmakuvia, joista näkee poijujen määrän jatkuvan lisääntymisen ja ulospäin vetämisen. Nyt uloin poiju on Suolaamonkarin rannasta 45 m:n etäisyydellä, toisin kuin pursiseura liitepiirroksessaan on esittänyt (20 m). Pursiseura ei ole ollut yhteydessä muistuttajiin, eikä lupaa poijujen sijoittamiseen ole pyydetty, korvauksesta puhumattakaan. Suolaamonkaria ympäröivät poijut ovat estäneet muistuttajia laskemasta verkkoja omistamiinsa vesiin, eivätkä he ole voineet hyödyntää omistamaansa vesialuetta. Pyytin saaren asukkaat harjoittavat vapaa-ajankalastusta ja kalastavat kaiken syömänsä kalan itse. Toisin kuin hakemuksessa on ilmoitettu, kaikki poijut eivät ole punaisia, vaan tosiasiasa osa poijuista on sinisiä tynnyripoijuja.

Pursiseura on räjäyttänyt kalliota vesialueella kysymättä lupaa ja tiedottamatta asiasta.

Pursiseura on laskenut poijuja aina vain kauemmaksi rannasta ja ne ovat haitanneet silakkarysän hoitamista. Lähimmät poijut ovat vain muutaman metrin päässä rysästä ja ne haittaavat rysällä käymistä ja rysän kokemista. Ongelmana on nykyisten veneiden suuri koko, jolloin poijut pitää laskea entistä kauemmaksi rannasta. Perinteisesti Ilmalahden kalastuskunta on vuosikausia vuokrannut toistakin perinteistä silakkarysän paikkaa, joka sijaitsee Suolaamonkarin luoteispuolella, mutta pursiseuran liikenne on haitannut niin paljon tätä paikkaa, että siitä on jouduttu luopumaan.

Vaikuttaa siltä, että poijujen pysyttämishakemus on laadittu tuntematta lainkaan Suolaamonkarin olosuhteita. Koillisen puoleinen laituripuuttuu kokonaan hakemuksen havainnekuvasta.

Kesäkuussa 2018 muistuttajat olivat ensimmäistä kertaa neuvottelemassa pursiseuran toimistossa Ruissalossa poijuasiasta ja pursiseura lupasikin korvata aiheuttamastaan haitasta 40 euroa/poiju. Pursiseura lupasi maksaa korvauksia taannehtivasti myös vuodelta 2017. Mitään korvauksia ei kuitenkaan ole maksettu.

Poijujen etäisyydet rannasta ovat pursiseuran ilmoittaman mukaan 20 m, mutta tosiasiasa Suolaamonkarin lounaispuolen edustalla oleva poiju on muistutuksen liitteenä olevan vuoden 2018 ilmakuvan mukaisesti 42 m:n etäisyydellä rannasta.

Avoin yhtiö Ilmalahdet on todennut muistutuksessaan seuraavan.

Taustatietoja:

Turun Pursiseura ry ei ole ollut yhteydessä vesialueen omistajiin ennen vuotta 2018, jolloin osapuolet ovat keskustelleet korvauksista. Niistä ei ole

päästy yhteisymmärrykseen. Poijuja on laskettu mereen 1980-luvulta asti ja niiden määrää on lisätty muutaman vuoden välein siten, että poijuja on nyt kahdeksantoista. Pursiseura ei ole ilmoittanut tästä toiminnasta muistuttajalle, saati pyytänyt lupaa laskea poijuja muistuttajan vesialueelle. Poijuja pursiseura on oman tarpeensa mukaan siirrellyt ja yleensä entistä ulommaksi rannasta.

Hakemuksessa on annettu seuraavilta osin harhaanjohtavaa tietoa:

- Poijuja ei ole ollut kahdeksaatoista 1980-luvun alusta lähtien. Muutama poiju laskettiin mereen 1980-luvun alussa ja niiden määrää lisättiin muutaman vuoden välein ja viimeisimmät poijut lisättiin vuoden 2014 jälkeen. Poijujen lisäys ilmenee vanhoista ilmakuvista ja paikallisten kertomana.
- Hakija on räjäyttänyt kysymättä vedenomistajan lupaa vedenalaista kalliota hakijan vesialueella, mikä on muuttanut ratkaisevasti veden virtauksia. Taimenen, siian ja muun arvokalan vaellusreitti on muuttunut ja saaliin määrä vähentynyt rauman kohdalla merkittävästi.
- Kalastusammattia harjoittaville yhteisöille ja vedenomistajille poijut aiheuttavat mittavaa haittaa ja ne loukkaavat täten yksityistä ja yleistä etua.
- Hakemuksen liitekartassa Pyytin saaren edustalla oleva rysä on piirretty väärään kohtaan. Rysän paikka on tosiasiaassa lähempänä Suolaamonkaria ja sen kiinnitysköydet ovat olosuhteiden pakosta melkein poijuissa kiinni. Tätä rysäpaikkaa ei ole viime vuosina voitu käyttää pursiseuran aiheuttaman veneliikenteen takia.
- Itäinen laiturirakenne puuttuu hakemuskartasta kokonaan.
- Rantapoijut sijaitsevat noin 30 m rannasta merelle päin eli noin 10 m ulompana kuin mitä hakija on ilmoittanut. Uloin poiju oli muistutuksen ilmakuvista ilmenevällä tavalla 43 m:n etäisyydellä rannasta vuonna 2018 ja 35 m:n etäisyydellä rannasta vuonna 2015.

Suolaamonkarin molemmilla puolilla on perinteisesti ollut kaksi silakkarysän paikkaa, joista toinen Suolaamonkarin lounaispuolella ja toinen koillis-kärjessä. Luoteisosan rysän aita on ollut kiinni Pyytin saarella ja koillisen aita Suolaamonkarissa. Rysäkalastus on ammattina ollut perinteinen ja sitä on harjoitettu näissä paikoissa rysäkalastuksen alkuajoista lähtien.

Verkkokalastus on muistuttajan vesialueella ollut perinteistä ja sitä on harjoitettu 1800-luvulta lähtien. Ammattikalastajilla on oikeus harjoittaa verkoilla ammattiaan. Poijut ovat olleet esteenä kaikenlaiselle kalastukselle.

Pyytin saari kuuluu rantojensuojelualueeseen. Kasvava veneliikenne ja pursiseuran aiheuttama melu on haitallista rantojensuojelualueen eläimistölle. Pursiseuran toimintakeskus sijaitsee vastapäätä rauman toisella puolella. Alueella aikaisemmin pesi ja eli varsin runsas eläin- ja lintukanta. Raumassa on harjoitettu verkoilla ammattikalastusta ja alueet ovat olleet

paikallisten ammattikalastajien käytössä. Lintujen pesimis- ja eläinten liisäntymisaikana melua ja liikkumista tulisi rajoittaa Suolaamonkarin ja Pyytin välisellä vesialueella.

Suolaamonkarilla on voimassa Läntisen saariston osayleiskaava. Kiinteistön eteläosa on merkitty maa- ja metsätalousvaltaiseksi alueeksi (kaavamerkintä MU). Alueella on maisema-arvoa ja ympäristöä muuttavia toimenpiteitä tulee välttää.

Pursiseuran toiminnasta aiheutuneet haitat ja taloudelliset menetykset:

Pursiseuran vesialueelle laskemat luvattomat poijut ovat estäneet ammattikalastajien ja vesialueen omistajien verkkokalastusta alueella. Aluksi poijuja oli muutama vain Suolaamonkarin ja Pyytin saaren välissä, jolloin kalastusammattia verkoilla saattoi vielä harjoittaa alueen eteläosassa ja vedenomistajat kalastivat verkoilla kalaa omaan käyttöönsä. Osayleiskavasta välittämättä pursiseura laski luvatta poijuja lisää myös kaavan MU-alueelle, jolloin verkoilla kalastaminen alueella kävi mahdottomaksi. Taloudellinen haitta on suuri varsinkin ammattikalastajille, mutta se on merkittävä myös vesialueen omistajille.

Vaatimukset:

- Poijut on poistettava muistuttajan vesialueelta.
- Suolaamonkarin eteläosan kohdalla olevat alueet on palautettava osayleiskaavan kaavamerkinnän MU mukaiseen käyttöön. Vesialueen omistajien tulee voida kalastaa verkoilla kyseisellä alueella. Alue tulee olla perinteisesti kalastusammattia harjoittavien käytössä, jossa he voivat vapaasti harjoittaa ammattiaan, kun poijut ja muut rakenteet tältä alueelta on poistettu.
- Jos edellä mainittuja vaatimuksia ei toteuteta, muistuttaja vaatii haki-jalta korvauksena vesialueen omistajille aiheutuvasta kalataloudellisesta haitasta 50 euroa poijulta vuodessa.
- Lisäksi muistuttaja vaatii korvausta, mikäli pursiseuran toimet estävät kalastuksen Pyytin saaren ja Suolaamonkarin välisellä vesialueella. Suolaamonkarin molemmilla puolilla olevat silakkarysäpaikat tulee säilyttää paikallisten kalastusammattia harjoittavien käytössä. Muistuttajalla on vesialueen omistajien myöntämä oikeus kalastaa kyseisellä alueella. Pursiseuran veneiden liikenne on vaikuttanut niin, ettei karin koilliskärjen rysää ole voinut laskea mereen vaurioitumisen pelossa. Silakkasaaliit olivat ennen purjehdusseuratoimintaa noin 6 000 kg kaudessa ja silakan keskihinta nykyrahassa noin 0,16 euroa/kg. Taloudelliset menetykset kalastuskaudessa kulujen jälkeen ovat noin 500 euroa. Muistuttajalle on maksettava vuosittain 500 euron korvaus sekä maan-kalakorvaus vedenomistajille tai vaihtoehtoisesti kertakaikkinen korvaus 10 vuoden ajalta.
- Mitkään pursiseuran toimet eivät saa ilman suoritettavaa korvausta aiheuttaa haittaa kalastusammatin harjoittamiselle eikä vesialueen

omistajien vapaa-ajan kalastukselle yhteisellä vesialueella. Vesialueen on pysyttävä kalastuskäytössä.

Yhteisellä vesialueella tehdyt luvattomien räjäytysten aiheuttamat vauriot merenpohjan muotoon ovat lopulliset. Ne voidaan korjata vain isojen kivien siirrolla entisen kallion paikalle. Veden virtaukset saadaan näin palautettua osittain alkuperäiseen tilaan.

DD (Kiinteistö X ja yhteinen vesialue 529-528-876-5) on ilmoittanut vastustavansa hakemusta kokonaisuudessaan Pyytin yhteisen vesialueen 529-528-876-5 osakkaana ja Suolaamonkarin naapurina.

Perustelut:

Pojjut

Turun Pursiseura ry on vuosien mittaan sijoittanut kahdeksantoista veneiden kiinnityspojua yhteiselle vesialueelle pyytämättä sijoittamiselle lupaa tai tiedottamatta siitä vesialueen omistajille. Yhdistys on toiminut asiassa omaehtoisesti jättäen vesialueen omistajan oikeudet, näkökohdat sekä kalastuksen toimintaedellytykset huomioon ottamatta. Näin suuren poijumäärän sijoittaminen toisen omistamalle vesialueelle ylittää vesilaissa tarkoitetun rannan omistajan rakentamisoikeuden.

Pojujen lukumäärä on vuosien aikana kasvanut ja niiden paikkaa on siirretty veneiden koon kasvaessa suuremmaksi. Osa poijuista on huomattavan kaukana Suolaamonkarin rannasta kuten hakemusliitteen ilmakuva on nähtävissä. Tämä poikkeaa myös hakemuksen mittapiirroksista, jossa etäisyydeksi rannasta on ilmoitettu 20 m. Lisäksi poijujen väri ei ole hakemuksessa ilmoitettu punainen, vaan poijuja on myös sinisiä. Suurin osa poijuista sijaitsee osayleiskaavassa maisema-arvoltaan tärkeäksi luokitellulla MU-alueella, jolla ympäristöä muuttavia toimenpiteitä tulee välttää.

Laiturit

Turun Pursiseura ry on laajentanut useassa eri vaiheessa veneiden kiinnitymiseen tarkoitettuja laitureita. Merkittävä osa laiturilaajennuksista on tehty kaavoitusprosessin jälkeen osayleiskaavan MU-alueelle. Naantalin kaupungin rakennusvalvonnan mukaan laitureille ei ole haettu asianmukaisia lupia. Laitureiden pohjarakenteet tukeutuvat maalle kallioon, mutta kansirakenteet ulottuvat yhteiselle vesialueelle. Hakija ei ole kysynyt lupaa, mielipidettä tai tiedottanut vesialueen omistajille suunnitelmistaan ja toimenpiteistään koskien laitureita. Näin merkittävien toisen omistamalle vesialueelle ulottuvien laiturirakennelmien koko ja laajuus ylittävät yksiselitteisesti vesilaissa tarkoitetun rannan omistajan rakentamisoikeuden. Laitureita rakentaessaan ja kunnostaessaan hakija on tehnyt vedenalaista louhintaa ilman viranomaisen tai vesialueen omistajien lupaa poistaakseen laiturialueella olleen matalan vesialueen/karin. Vesialueen omistaja ei ole tiedotettu louhinnasta etukäteen ja asia selvisi vasta myöhemmin muuta kautta.

Haitat kalastustoiminnalle

Alueen merkitys kalastukselle on ollut aina merkittävä ja aikaisemmin suurin osa alueen asukkaista sai elantonsa kalastuksesta. Suolaamonkarin ympäröimä vesialue on paikallisten keskuudessa tunnettu erinomaisena kalastuspaikkana. Suolaamonkarin vesialuetta on yli sadan vuoden ajan käytetty silakan rysäkalastukseen sekä muun ruokakalan verkkokalastukseen. Vesialueella on aikaisemmin ollut kaksi silakkarysää, joista toisesta muistuttaja on joutunut luopumaan vilkkaan veneseuratoiminnan vuoksi. Rysäkalastusta harjoittavat alueella asuvat kalastajat, joille on vuokrattu vesialuetta. Heille rysäkalastus on tärkeä elinkeino.

Muita näkökohtia

Purjehdusseuratoiminta on aiheuttanut häiriötä ja taloudellista vahinkoa lähialueen asukkaille.

Yhteenveto

Hakemuksessaan pursiseura on väittänyt alueen olevan osayleiskaavan mukaisesti yksityistä satama-aluetta. Satama-alueeksi on kaavassa merkitty ainoastaan Suolaamonkarin läntinen puoli. Sittenmin satamatoiminta on laajentunut saaren etelä- ja itärannoille osayleiskaavan MU-alueelle.

EE (Kiinteistö X ja yhteinen vesialue 529-528-876-5) on ilmoittanut vastustavansa hakemusta Pyytin yhteisen vesialueen 529-528-876-5 osakkaana ja Suolaamonkarin naapurina ja jättänyt saman sisältöisen muistutuksen kuin **DD**.

FF (Kiinteistö X ja yhteinen vesialue 529-528-876-5) on ilmoittanut vastustavansa hakemusta Pyytin yhteisen vesialueen 529-528-876-5 osakkaana ja Suolaamonkarin naapurina ja jättänyt saman sisältöisen muistutuksen kuin **DD**.

Selitys

Aluehallintovirasto on varannut hakijalle tilaisuuden antaa selitys lausuntojen ja muistutusten johdosta. Hakija on 24.6.2019 aluehallintovirastoon toimittamassaan selityksessä todennut, että veneiden säilytys laiturissa vie vesialueesta vain vähäisen pinta-alan käsittävän osuuden eikä se aiheuta haittaa millekään taholle. Hakija ei myöskään haluaisi siirtyä käyttämään pohja-ankkureita, jotka aiheuttaisivat hakijan ymmärryksen mukaan ympäristölle haittaa, toisin kuin paikalleen sijoitetut pysyvät poijut.

Selitykseen liitetystä poijutarkastuskartasta vuodelta 1999 ilmenevällä tavalla poijuja oli tuolloin jo neljätoista. Vuonna 2007 on lisätty kaksi poijuja sekä vuosina 2014 ja 2017 yksi poiju kumpanakin. Yksikään lisätyistä poijuista ei sijaitse lähellä rysäpaikkaa. Poijuista neljä eteläisintä siirrettiin lähemmäs rantaa vuonna 2016 vesialueen omistajien pyynnöstä.

Poijut ja veneet eivät estä tai haittaa kalastusta ja vaikuta kalastustuloja vähentävästi. Kalastusammatin harjoittamisen vaikeutumisesta vaaditut

korvaukset hakija kiistää perusteettomina. Muiltakin osin väitteet ja korvausvaatimukset ovat perusteettomia ja toteen näyttämättömiä.

Avoin Yhtiö Ilmalahdilla on silakkarysäpaikat Pyytin saaren ja Suolaamonkarin välisellä merialueella, eikä nykyisten poijujen pysyttäminen estä kyseisten paikkojen säilyttämistä paikallisten kalastusammattia harjoittavien käytössä. Yhtiön rysä on ollut laskettuna paikoilleen tälläkin kalastuskaudella.

Hanke ei aiheuta yleiseltä kannalta mitään haitallisia vaikutuksia, eikä yksikään viranomainen ole vastustanut hakemusta. Kalastusviranomainen ei ole katsonut tarpeelliseksi edes lausua hakemuksesta. Yksityisten esittämät muistutukset ovat joko asiaan vaikuttamattomia tai perusteettomia ja toteen näyttämättömiä, eivätkä ne sisällä sellaisia vastasyitä, ettei lupa olisi myönnettävissä.

ALUEHALLINTOVIRASTON RATKAISU

Hakemuksen hylkääminen

Aluehallintovirasto hylkää Turun Pursiseura ry:n hakemuksen veneiden kiinnityspoijujen ja rantalaitureiden pysyttämiseksi Suolaamonkarilla Naantalissa kaupungissa.

PERUSTELUT

Mereen sijoitettuja veneiden kiinnittymiseen tarkoitettuja poijuja on asiassa saadun selvityksen perusteella kahdeksantoista ja niistä ensimmäiset on sijoitettu pursiseuratoiminnan aloittamisen vuonna 1966 jälkeen ja viimeisimmät 2010-luvulla hakijan omistaman Suolaamonkarin saaren käsittävän kiinteistön Pyytinkari 529-528-1-37 edustalle noin 20–40 m:n etäisyydelle rantaviivasta yhteiselle vesialueelle 529-528-876-5. Maanmittauslaitoksen kiinteistötietopalvelun ilmakuvan perusteella yksi poijuista sijoittuu kiinteistöön Rantala 529-528-1-165 kuuluvalla vesialueelle. Pysytettävien rantalaiturien yhteispituus on noin 95 m ja ne ovat tarpeen veneiden kiinnittämiseksi kiinteistön Pyytinkari rantaan poijukiinnityksen lisäksi sekä rantautumiseksi Suolaamonkarille. Laiturit sijoittuvat laituripiirustusten ja hakemukseen liitettyjen valokuvien perusteella lähes kokonaisuudessaan maa-alueelle rantakalliolle.

Poijut ja laiturit liittyvät kiinteästi hakijan purjehdusseuratoimintaan ja hakijan on tarpeen saada niitä varten pysyvä käyttöoikeus yhteiseen vesialueeseen 529-528-876-5 sekä yhtä poijua varten kiinteistöön Rantala 529-528-1-165 kuuluvaan vesialueeseen.

Vesilain 2 luvun 12 §:n mukaan hakijalle voidaan myöntää oikeus tehdä vähäinen rakennelma vesistöön maa-alueelle ulottuvine rakenteineen toiselle kuuluvalla tai yhteiselle alueelle vesistöä huomattavasti muuttamatta (vähäinen käyttöoikeus).

Vesilain 2 luvun 13 §:n mukaan hakijalle voidaan myöntää käyttöoikeus toiselle kuuluvaan alueeseen, jos alue on toteutettavan vesitaloushankkeen vuoksi tarpeen rakennelmia ja niiden käyttöä ja kunnossapitoa varten. Käyttöoikeus toisen alueeseen voidaan myöntää, jos lain 3 luvun 4 §:n 1 momentin 2 kohdassa säädetty edellytykset vesitaloushankkeelle täyttyvät ja hakija hallitsee omistusoikeuden tai pysyvän käyttöoikeuden perusteella vähintään puolta tarvittavasta alueesta. Jos kysymys on hakijalle ja muille yhteisesti kuuluvasta alueesta, toimenpiteen kohteeksi joutuva alue ei ole sanottavasti suurempi kuin hakijan osuus yhteisestä alueesta (käyttöoikeus toisen alueeseen tai rakennukseen).

Vesilain 3 luvun 4 §:n 1 momentin 2 kohdassa on edellytetty, että hankkeesta yleisille tai yksityisille eduille saatava hyöty on huomattava verrattuna siitä yleisille tai yksityisille eduille koituviin menetyksiin. Käyttöoikeutta ei voida myöntää, jos oikeus kohdistuu vähäistä laajempaan alueeseen ja siitä aiheutuu huomattavaa haittaa alueen omistajan mahdollisuudelle käyttää oikeuden kohteena olevaa aluetta hyväkseen, tai oikeus kohdistuu laajuudeltaan vähäiselle alueelle estäen alueen omistajaa käyttämästä oikeuden kohteena olevaa aluetta hyväkseen ja tästä aiheutuu huomattavaa haittaa alueen omistajan muun alueen tai omaisuuden käyttämiselle.

Vesilain 3 luvun 4 §:n 3 momentin mukaan hakijalla on oltava oikeus hankkeen edellyttämiin alueisiin. Jos hakija ei omista aluetta tai hallitse sitä pysyvällä käyttöoikeudella, luvan myöntämisen edellytyksenä on, että hakijalle myönnetään oikeus alueen käyttämiseen siten kuin 2 luvussa säädetään tai hakija esittää luotettavan selvityksen siitä, miten oikeus alueeseen järjestetään.

Luvan saajan kiinteistöllä Pyytinkari 529-528-1-37 ei ole osuutta yhteisestä vesialueesta 529-528-876-5. Yhteisen vesialueen osakaskunta on järjestäytymätön. Vesialueen osakaskiinteistöjen omistajat eivät ole antaneet suostumustaan venepojujen eikä laituriin sijoittamiseen yhteiselle vesialueelle, eikä kiinteistön Rantala omistaja suostumustaan venepojun sijoittamiseen tähän kiinteistöön kuuluvalla vesialueella. Ottaen huomioon venepojujen ja laituriin sijoittamiseen tarvittavan alueen koko venepaikkoinen (noin 1 078 m²), niitä ei voida pitää vesilain 2 luvun 12 §:ssä tarkoitettuina vähäisinä rakennelmina, joiden pysyttämiseen hakijalle voitaisiin myöntää oikeus vesilain 2 luvun 13 §:ssä säädettyjen edellytysten puuttumisesta huolimatta. Laiturit sijoittuvat lähes kokonaisuudessaan maa-alueelle.

Hankealueella on voimassa Rymättylän kunnan (nykyisin Naantalin kaupunki) vuonna 1994 vahvistettu läntisen saariston osayleiskaava, jossa Suolaamonkarin eteläpuoli on merkitty maa- ja metsätalousvaltaiseksi alueeksi, jolla on maisema-arvoja (kaavamerkintä MU). Kaavamääräyksen mukaan alueen ympäristöä muuttavia toimenpiteitä tulee välttää. Suolaamonkari on merkitty kaavassa ohjeelliseksi yksityiseksi venesatamaksi. Kaavassa on rakentamista koskeissa suosituksissa mainittu, että rakennukset, laiturit, lipputangot ja muut rakennelmat on sijoitettava ja

toteutettava niin, että ne ovat mereltä katsottuna mahdollisimman huomattomia sekä että rakennuspaikoilla on säilytettävä rantaviiva sekä rantavyöhykkeen puusto ja kasvillisuus luonnonmukaisina.

Kahdeksantoista poijun sijoittamista merialueelle tai hakemuksen mukaisen kookkaiden rantalaitureiden rakentamista ei ole aluehallintoviraston näkemyksen mukaan pidettävä kaavan rakentamista koskevien suositusten mukaisina rakentamistoimenpiteinä. Laiturit on lisäksi rakennettu alueelle, jolle ei ole osoitettu rakennusoikeutta kaavassa.

Hanke ei vaikuta Kokemäenjoen–Saaristomeren–Selkämeren vesienhoitoalueen vesienhoitosuunnitelmassa tai Suomen merenhoitosuunnitelmassa vuosille 2016–2021 asetettujen tavoitteiden saavuttamiseen.

Asiassa jätettyjen muistutusten perusteella poijut ja rantalaiturit sekä niihin kiinnittyvät veneet haittaavat ja estävät paikallisten ammatti- ja kotitarvekalastusta Suolaamonkarin saaren edustalla ja aiheuttavat maisemahaittaa ja myös vaaratilanteita. Veneiden säilytys saaren edustalla on mahdollista järjestää myös ankkuroimalla veneet merenpohjaan. Vesilain 2 luvun 3 §:n 1 momentin 2-kohdan mukaan ankkurointi toisen vesialueella voi kuitenkin olla vain tilapäistä (vesialueen yleiskäyttöoikeus).

Poijujen ja rantalaitureiden pysyttämisestä yksityiselle edulle saatavaa hyötyä ei aluehallintoviraston näkemyksen mukaan ole huomattava verrattuna niiden pysyttämisestä yksityiselle edulle koituviin menetyksiin. Hanke ei vaikuta yleiseen etuun.

Hakijalle ei edellä olevin perustein voida myöntää vesilain mukaista lupaa poijujen eikä rantalaitureiden pysyttämiseksi merialueella.

VASTAUS LAUSUNNOISSA JA MUISTUTUKSISSA ESITETTYIHIN VAATIMUKSIIN

Hakemuksen tultua hylätyksi lausuminen lausunnoissa ja muistutuksissa esitetyistä vaatimuksista raukeaa.

Muistutuksissa esitettyihin korvausvaatimuksiin koskien Turun Pursiseura ry:n toiminnasta ennen lupa-asian ratkaisemista aiheutuneita haittoja aluehallintovirasto toteaa seuraavaa. Turun Pursiseura ry:n hakemus on hylätty edellä esitetyin perustein. Vesilain tai sen nojalla annettujen säännösten tai määräysten vastaisesta toimenpiteestä aiheutuneen edunmenetyksen korvaamiseen sovelletaan vahingonkorvauslakia. Aluehallintovirastolla ei ole toimivaltaa käsitellä kyseisiä korvausvaatimuksia.

SOVELLETUT SÄÄNNÖKSET

Vesilain (587/2011) 2 luvun 12–13 §, 3 luvun 4 §:n 1 momentin 2) kohta ja 3 momentti, 5–7 §, 11 luvun 21 § sekä 13 luvun 5 §.

KÄSITTELYMAKSU

Käsittelymaksu on 2 957,50 euroa.

Lasku lähetetään erikseen Valtion talous- ja henkilöstöhallinnon palvelukeskuksesta.

Koska hakemus on tullut vireille vuonna 2018, käsittelymaksu määräytyy aluehallintovirastojen maksuista vuonna 2018 annetun valtioneuvoston asetuksen (997/2017) mukaisesti. Asetuksen liitteenä olevan maksutaulukon mukaan muuta vesilain 3 luvun mukaista hanketta (poijujen sijoittaminen) koskevan hakemuksen käsittelystä perittävän maksun suuruus on 3 590 euroa ja alle 20 venepaikan laituria koskevan hakemuksen käsittelystä perittävän maksun suuruus 1 910 euroa. Jos päätösasiakirja sisältää useita maksutaulukossa maksullisiksi säädettyjä vesitalousasioita siten, että ne muodostavat samaa tarkoitusta palvelevan kokonaisuuden, peritään asian käsittelystä korkeimpaan maksuluokkaan kuuluvan asian käsittelymaksun suuruinen maksu kuitenkin siten, että maksuun voidaan lisätä 50 prosenttia muiden vesitalousasioiden taulukon mukaisesta maksusta. Näin ollen käsittelymaksu on 3 590 euroa lisättynä 50 %:lla 1 920 eurosta eli yhteensä 4 550 euroa. Maksu peritään 35 prosenttia alempana, koska asian käsittelyn vaatima työmäärä on ollut taulukossa mainittua työmäärää pienempi. Käsittelymaksu on siten 2 957,50 euroa ($0,65 \times 4 550$ euroa). Myönnetystä luvasta ja hylätystä hakemuksesta peritään saman suuruinen maksu.

TIEDOTTAMINEN

Päätös

Turun Pursiseura ry
Naantalin kaupunki
Naantalin kaupungin ympäristönsuojeluviranomainen
Varsinais-Suomen elinkeino-, liikenne- ja ympäristökeskus, ympäristö ja luonnonvarat -vastuualue
Varsinais-Suomen elinkeino-, liikenne- ja ympäristökeskus, kalatalousviranomainen
Liikenne- ja viestintävirasto (Traficom)
Väyläviraston meriväyläyksikkö
Suomen ympäristökeskus

Päätöksestä tiedottaminen

Päätöksen antamisesta ilmoitetaan niille, joille hakemuksesta on annettu erikseen tieto, sekä niille, jotka ovat tehneet muistutuksen tai ilmaisseet mielipiteensä asiassa.

Aluehallintovirasto tiedottaa päätöksen antamisesta julkaisemalla kuulutuksen ja päätöksen aluehallintovirastojen verkkosivuilla (<http://avi.fi/lupatieto-palvelu>).

Tieto kuulutuksesta julkaistaan Naantalin kaupungin verkkosivuilla.

MUUTOKSENHAKU

Päätökseen saa hakea muutosta Vaasan hallinto-oikeudelta valittamalla.

LIITE

Valitusosoitus

ASIAN KÄSITTELIJÄT

Asian on ratkaissut ympäristöneuvos Riitta Ikäheimo ja esitellyt ympäristölakimies Saku Hurskainen.

Asiakirja on hyväksytty sähköisesti. Merkintä sähköisestä hyväksymisestä on asiakirjan viimeisellä sivulla.

VALITUSOSOITUS

Valitusviranomainen	Etelä-Suomen aluehallintoviraston päätökseen saa hakea valittamalla muutosta Vaasan hallinto-oikeudelta . Asian käsittelystä perittävästä maksusta valitetaan samassa järjestyksessä kuin pääasiasta.												
Valitusaika	Määräaika valituksen tekemiseen on kolmekymmentä (30) päivää tämän päätöksen tiedoksisaannista sitä määräaikaan lukematta. Tiedoksisaannin katsotaan tapahtuneen seitsemäntenä (7.) päivänä päätöksen julkaisemisajankohdasta. Valitusaika päättyy 30.11.2020 .												
Valitusoikeus	Päätöksestä voivat valittaa asianosaiset, sekä vaikutusalueella ympäristön-, terveyden- tai luonnonsuojelun tai asuinympäristön viihtyisyyden edistämiseksi toimivat rekisteröidyt yhdistykset tai säätiöt, sijaintikunta ja vaikutusalueen kunnat ja niiden ympäristönsuojeluviranomaiset, sekä elinkeino-, liikenne- ja ympäristökeskukset ja muut asiassa yleistä etua valvovat viranomaiset.												
Valituksen sisältö	Valituskirjelmässä, joka osoitetaan Vaasan hallinto-oikeudelle, on ilmoitettava - päätös, johon haetaan muutosta - valittajan nimi, kotikunta ja mihin valitusoikeus perustuu - postiosoite ja puhelinnumero ja mahdollinen sähköpostiosoite, joihin asiaa koskevat ilmoitukset valittajalle voidaan toimittaa (<i>mikäli yhteystiedot muuttuvat, on niistä ilmoitettava Vaasan hallinto-oikeudelle</i>) - miltä kohdin päätökseen haetaan muutosta - mitä muutoksia päätökseen vaaditaan tehtäväksi - perusteet, joilla muutosta vaaditaan - valittajan, laillisen edustajan tai asiamiehen allekirjoitus, ellei valituskirjelmää toimiteta sähköisesti (faxilla tai sähköpostilla)												
Valituksen liitteet	Valituskirjelmään on liitettävä - asiakirjat, joihin valittaja vetoaa vaatimuksensa tueksi, jollei niitä ole jo aikaisemmin toimitettu viranomaiselle - mahdollisen asiamiehen valtakirja tai toimitettaessa valitus sähköisesti selvitys asiamiehen toimivallasta												
Valituksen toimittaminen	Valituskirjelmä liitteineen on toimitettava Vaasan hallinto-oikeudelle. Valituksen voi tehdä hallinto- ja erityistuomioistuinten asiointipalvelussa osoitteessa https://asiointi2.oikeus.fi/hallintotuomioistuimet. Valituskirjelmä liitteineen voidaan myös lähettää postitse, faxina tai sähköpostilla. Valituskirjelmän on oltava perillä määräajan viimeisenä päivänä ennen virka-ajan päättymistä. Sähköisesti (faxina tai sähköpostilla) toimitetun valituskirjelmän on oltava toimitettu niin, että se on käytettävissä vastaanottolaitteessa tai tietojärjestelmässä määräajan viimeisenä päivänä ennen virka-ajan päättymistä.												
Vaasan hallinto-oikeuden kirjaamon yhteystiedot	<table> <tr> <td>käyntiosoite:</td><td>Korsholmanpuistikko 43, 4. krs</td></tr> <tr> <td>postiosoite:</td><td>PL 204, 65101 Vaasa</td></tr> <tr> <td>puhelin:</td><td>029 56 42780</td></tr> <tr> <td>faksi:</td><td>029 56 42760</td></tr> <tr> <td>sähköposti:</td><td>vaasa.hao@oikeus.fi</td></tr> <tr> <td>aukioloaika:</td><td>klo 8–16.15</td></tr> </table>	käyntiosoite:	Korsholmanpuistikko 43, 4. krs	postiosoite:	PL 204, 65101 Vaasa	puhelin:	029 56 42780	faksi:	029 56 42760	sähköposti:	vaasa.hao@oikeus.fi	aukioloaika:	klo 8–16.15
käyntiosoite:	Korsholmanpuistikko 43, 4. krs												
postiosoite:	PL 204, 65101 Vaasa												
puhelin:	029 56 42780												
faksi:	029 56 42760												
sähköposti:	vaasa.hao@oikeus.fi												
aukioloaika:	klo 8–16.15												
Oikeudenkäyntimaksu	Vaasan hallinto-oikeudessa valituksen käsittelystä perittävä oikeudenkäyntimaksu on 260 euroa. Mikäli hallinto-oikeus muuttaa valituksenalaista päätöstä muutoksenhakijan eduksi, oikeudenkäyntimaksua ei peritä. Maksua ei myöskään peritä eräissä asiaryhmissä eikä myöskään, mikäli asianosainen on muualla laissa vapautettu maksusta. Maksuvelvollinen on vireillepanija ja maksu on valituskirjelmäkohtainen.												